Увод в програмирането

Типове указател и псевдоним

2017-2018 г.

ФМИ, специалност "Софтуерно инженерство"

Тип указател ...

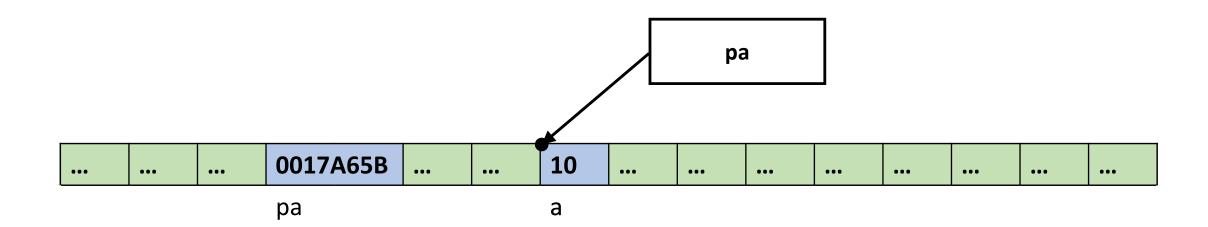
T* pa;

- Дефинира указател с име ра от тип Т
- Указателят практически е (не)обикновена променлива, чиято стойност се интерпретира като адрес в паметта
- Т определя типа на данните, които указателят адресира, а също и начина на интерпретацията им.

Указател

• Променлива, стойността на която се интерпретира като адрес в паметта на някакъв друг обект

```
int a = 10;
int *pa = &a;
```


Указатели и адреси

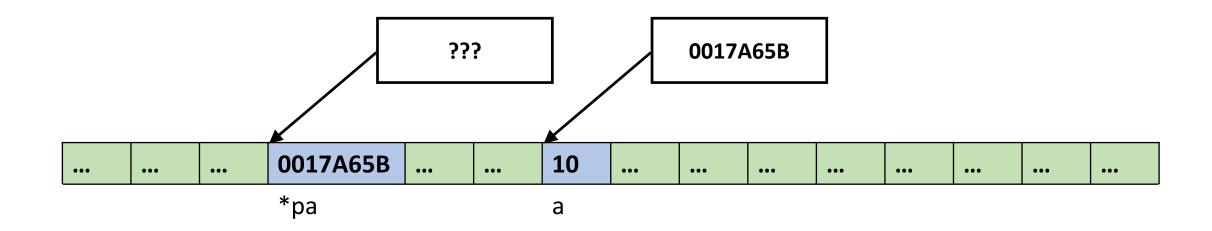
```
C:\Windows\system32\cmd.exe

The address of a is: 001CF88C and its value is: 10
The address of a is: 001CF88C and its value is: 10
Press any key to continue . . . _
```

Указател

• Променлива, стойността на която се интерпретира като адрес в паметта на някакъв друг обект

```
int a = 10;
int *pa = &a;
```



```
□int main()
                                                 Указател към
     int a = 10;
     int *pa = &a;
                                                 указател
     int **ppa = &pa;
     cout << "The address of a is: "</pre>
          << *ppa << " and its value is: "
          << **ppa << endl << endl;
     cout << "The address of pa is: " << ppa
          << " and its value is: " << pa << endl << endl;
     cout << "The address of ppa is: " << &ppa
          << " and its value is: " << ppa << endl << endl;
     return 0;
```

Указател към указател

```
The address of a is: 0043F810 and its value is: 10

The address of pa is: 0043F804 and its value is: 0043F810

The address of ppa is: 0043F7F8 and its value is: 0043F804

Press any key to continue . . .
```

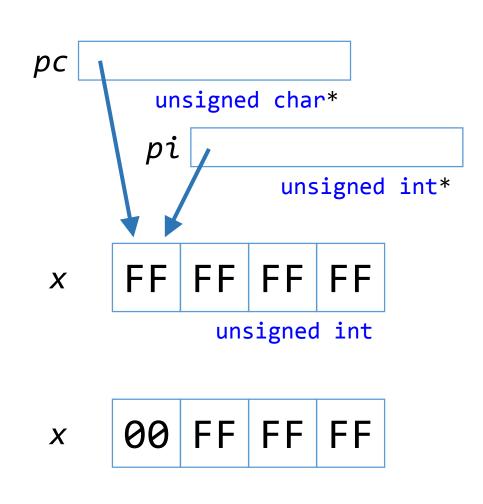
Типове указатели

```
int i = 100;
double d = 1.5;
unsigned long long l = 200;
// Указател към даден тип Т се дефинира, като към Т
// се добави символът звезда.
int * pi = &i; // Казваме "pi e указател от тип int"
double * pd = &d;
unsigned long long * pl = &l;
```

```
// При дефиниране на няколко променливи на един ред
// има особеност!
// Три променливи от тип int
int var1, var2, var3;
// pointer 1 e указател,
// но pointer2 е променлива от тип int!
int* pointer1, pointer2;
// Звездата се поставя пред всяка променлива,
// която бихме искали да бъде указатели. Това позволява
// на един ред да се дефинират променливи и указатели от
// един и същ тип.
int var4, var5, *pointer3, var6, *pointer4;
```

Работа с указатели

```
unsigned int x = 0xFFFFFFF;
unsigned int *pi = &x;
unsigned char *pc = (unsigned char*)&x;
cout << "x=" << hex << x << endl;</pre>
*pc = 0;
cout << "x=" << hex << x << endl;</pre>
*pi = 0;
cout << "x=" << hex << x << endl;</pre>
```


^{*} В примера допускаме, че unsigned int заема 4В

Little endian vs Big endian

```
C:\Windows\system32\cmd.exe

x=ffffffff
x=ffffff00
x=0
Press any key to continue . . . _
```

00 FF FF FF

Инициализиране на указателите!!!!

```
// р1 не е инициализиран
int *p1;
*p1 = 500; // Какво ли ще се случи?
std::cout << *p1; // Какво ли ще се случи?
error C4700: uninitialized local variable 'p1' used
```

```
int *p1 = 0;
int *p2 = NULL;
// null-pointer assignment
*p1 = 500; // грешка!
*p2 = 500; // грешка!
std::cout << *p1; // грешка!
int x;
p2 = &x; // Инициализираме p2
*р2 = 500; // Използваме го за нещо
p2 = NULL; // Ако вече не ни трябва, нулираме указателя
```

void указател

- Използва се, когато е важна стойността на променливата от тип указател (т.е. адресът на данните към които сочи), а не нейното съдържание.
- Този случай е предвиден с цел една и съща променлива указател да може в различни моменти да сочи към данни от различен тип.
- При опит да се използва съдържанието на променливата от тип указател, ще се предизвика грешка.
- Съдържанието на променлива указател към тип void може да се извлече само след преобразуване на типа на указателя (void*) до типа на съдържанието.

```
int main()
   long a = 12;
   double d = 0.9;
   void *pv;
   pv = &a;
   cout << *(int*)pv << endl;</pre>
   pv = &d;
   cout << *(double*)pv << endl;</pre>
   return 0;
```

```
C:\Windows\system32\cmd.exe

12
0.9
Press any key to continue . . .
```

Псевдоним (reference)

```
int a;
int &ra = a;
```

- ra е псевдоним (alias, reference) на променливата a
- Свързва се с адреса на променливата а

• Чрез псевдонимите се задават алтернативни имена на обекти в общия смисъл на думата (променливи, константи и др.).

Псевдоним (reference)

- Дефиницията на променлива от тип псевдоним задължително е с инициализация дефинирана променлива от същия тип като на базовия тип на типа псевдоним.
- Променливата от тип псевдоним не може да получи нова стойност
 - Променя се променливата, към която е псевдонимът

```
int ii = 0;
int& rr = ii;
rr++;
int* pp = &rr;
```

Псевдоним (reference)

- &<име> —указател към променливата <име>
- *<указател> —мястото в паметта, сочено от <указател>

- * и & всъщност са операции в езика с висок приоритет
 - Дуални са една на друга и се унищожават взаимно

- Операторът & не може да се прилага върху константи и изрази
 - &100 и &(i+5) са недопустими обръщения

Предаване на аргументи на функция по адрес

```
void swap(int& x, int& y) {
void swap(int*'p, int* q) {
                                       int tmp = x;
  int tmp = *p;
                                       x = y;
 *p = *q;
                                       y = tmp;
 *q = tmp;
                                     int main() {
int main() {
 int a = 5, b = 8;
                                       int a = 5, b = 8;
 swap(&a, &b);
                                       swap(a, b);
 cout << a << ' ' << b << endl;
                                       cout << a << ' ' << b << endl;
```

Тип указател и константи

• В дефиницията:

```
T* const <идентификатор>;
```

<uz
<идентификатор> е константен указател към тип Т и не може да бъде променяна стойността му.

• В дефиницията:

```
const T* <идентификатор>;
```

<uz
<идентификатор> е указател към константа от тип Т и не може да бъде променяно съдържанието му.

Константии указатели и указатели към константи

```
int var = 100, anotherVar = 100;
                                         // Тези указатели се инициализират
                                          // още при създаването им и по-късно не
// Тези указатели може да се пренасочат
                                         // могат да сочат към друга променлива
                                          int * const p3 = &var;
// впоследствие
int *p1 = &var;
                                          const int * const p4 = &var;
const int *p2a = &var;
int const *p2b = &var; // еквивалентно
                                          p3 = &anotherVar // грешка!
                                          p4 = &anotherVar // грешка!
p1 = &anotherVar; // OK
p2a = &anotherVar; // OK
                                          *p3 = 222222222;
                                          *р4 = 2222; // грешка
p2b = &anotherVar; // OK
*p1 = 1000; // OK
*р2а = 1000; // грешка!
```

Адресна аритметика

- Допустими операции с указателите
 - рефериране (&<lvalue>)
 - дерефериране (*<указател>)
 - указателна аритметика (+,-,+=,-=,++,-)
 - cравнение (==, !=, <, >, <=, >=)
 - изход (<<)
- няма вход! (>>)

Типове от данни

- По-рано през семестъра въведохме типове данни за числа и символи. Елементите на тези структури се състоят от една компонента и се наричат **прости**, или **скаларни**.
- Структури от данни, компонентите на които са редици от елементи, се наричат **съставни**.
- Структури от данни, за които операциите добавяне и изтриване на елемент не са допустими, се наричат статични, в противен случай динамични.

Структура от данни масив ...

• Физическо представяне

Елементите на масива се записват последователно в паметта на компютъра, като за всеки елемент на редицата се отделя определено количество памет.

В езика С++ структурата масив се реализира чрез типа масив

Тип масив ...

• Примери:

- Int a[5] дефинира масив от 5 елемента от тип int, индексирани от 0 до 4;
- Double d[10] дефинира масив от 10 елемента от тип double, индексирани от 0 до 9;
- Bool b[4] дефинира масив от 4 елемента от тип bool, индексирани от 0 до 3.

```
int x = 1;
int array[10]; // int[10]
array[0] = 100; // Първата клетка
array[1] = 100; // Втората клетка
array[9] = 100; // Последната клетка
// Името на масива е указател към първия му елемент
*array = 100; // Първата клетка, екв. на *(array+0)
*(array+1) = 100; // Втората клетка
*(array+9) = 100; // Последната клетка
```

```
void PrintArray(double arr[5])
    for (int i = 0; i < 5; i++)
        std::cout << arr[i] << std::endl;</pre>
void main()
    double data[5] = { 1., 2., 3., 4., 5. };
    PrintArray(data);
```

```
void PrintArray(double arr[5])
    for (int i = 0; i < 5; i++)
        std::cout << arr[i] << std::endl;</pre>
void main()
    double data[[3]] = { 1., 2., 3. };
    PrintArray(data);
```

```
void PrintArray(double arr[], int Size)
   for (int i = 0; i < Size; i++)</pre>
      std::cout << arr[i] << std::endl;</pre>
void main()
   double dataA[3] = { 1., 2., 3. };
   double dataB[5] = { 1., 2., 3., 4., 5. };
   PrintArray(dataA, 3);
   PrintArray(dataB, 5);
```

- За подготовката на тази презентация са използвани слайдове на:
 - Доц. Александър Григоров
 - Доц. Атанас Семерджиев
 - Доц. Трифон Трифонов